

دولت شیعی بنی عقبه

بنی عقبه شاخه‌ای از قبیله بزرگ عرب با نام «عامر بن صعصعه» بودند که پیش از ظهور اسلام از جزیره‌العرب برخاسته و به عراق و شام کوچ کردند. بخشی از ایشان در سرزمین جزیره در شمال عراق و میان دجله و فرات ساکن شده و تابع حمدانیان شدند.

بعد از وفات ناصر الدوله، زمانی که قدرت بنی حمدان رو به ضعف نهاد، بنی عقبه که از طوایف ساکن در منطقه میان موصلو جزیره بودند، بر موصل چیره شدند. محمد بن مسیب عقیلی نخستین امیر عقیلیان، بر موصل و مناطق اطراف آن امارت یافت. ذهبی، محمد بن مسیب را شیعه مذهب می‌شناسد (تاریخ الاسلام: ۲۶۱/۲۷). شریف رضی نیز پس از وفات محمد بن مسیب (ابوالذواد) مرثیه‌ای برای وی سرود (دیوان الشریف الرضی: ۳۶۶/۱-۴۹۰).

مؤلف النجوم الزاهرة (۲۰۱/۴) نیز درباره حسام الدوله، مقلد بن مسیب - امیر عقبه - ذیل وقایع سال ۳۹۱ عنوان می‌کند: «وفیه رفض فاحش». این عبارت کنایه از تشییع جدی این حاکم عقیلی است. ابن عماد حنبیل می‌نویسد: مقلد بن مسیب امیر موصل است و عرب خفاجه تابع وی هستند. او شعر نیکو دارد و راضی است. سپس از قول وی اضافه می‌کند که می‌گفت نزد قبر رسول الله بایست و از طرف او بگو: اگر این دو صاحبت کنارت نبودند، حتماً به زیارت تو می‌آمدم. سپس می‌گوید: شماری از شعرها از جمله شریف رضی در رثای او شعر می‌گفتند (شذرات الذهب فی اخبار من ذهب: ۴۸۹/۳-۴۹۰).

از آنجا که امرای بنی عقبه شیعه بودند، به برقراری ارتباط با فاطمیان تمایل داشتند و به حمایت از آنان می‌پرداختند (سلسله‌های اسلامی جدید: ۱۸۶). چنان که در دوره حکومت مسلم بن قریش که دامنه قلمرو عقیلیان فزوئی یافت، این روابط نیز گسترش داشت. در این دوران قلمرو بنی عقبه از بغداد تا حلب گسترش پیدا کرد، اما سرانجام بنی عقبه در مقابله با حملات سلجوقیان، رهبری نظامی و سیاسی عراق، جزیره و شام را به امرای ترک واگذار کردند.

عقیلیان بعد از آنکه قدرت کلی خود را در عراق از دست دادند به سوی جنوب به مراتع پیشین خویش در شرق عربستان، در هجر و یمامه بازگشتند و در آنجا شاخه‌ای از شیوخ بنی عصفور را به وجود آوردند.

خاندان شیعی آل عصفور که از خاندان های شیعی مشهور بحرین به شمار می آیند، از نسل همین بنی عقیل هستند. این خاندان در حوالی میانه قرن هفتم هجری در شمار حاکمان بحرین بودند (ابن خلدون: ۱۱۳/۱۱۹، ۵/۱۳۰، ۴/۳) و در قرون اخیر تا روزگار ما نیز شخصیت ها و عالمان شیعه زیادی از آنان برخاسته است.